

Sinema

objektifi

LA DAM O KAMEYA
FILMINDE

*Greta Garbo ve
Robert Taylor*

10
KURUŞ

M.G.M.

BU ÇILDIRTICI GÜZELLİĞİ
JOLİ F&M
KREMİ, PUDRASI VE ALLIK-
LARINA BORÇLUDUR.

DERMOJEN

Bir defa DERMOJEN kullanan artık krem kullanmaz
Çünkü kreme ihtiyacı kalmaz.

DERMOJEN

Cilde hayat verir. Hastalıklarını iyi eder. Cildi ku-
ru, çatlak ve gevşek olanların bir tecrübeleri kâfidir.
40 Kuruşa her eczanede satılır.

İNTİBAH

ÇAMAŞIR FABRİKASI

A. ADİL UYANIK

YIKAR

ÜTÜLER

KOLALAR

ADRESİNİZDEN ALIR, YİNE GERİ GETİRİR.

FERİKÖY : Kuyulubağ

Sokak Sayı: 73

TELFON : 41268

Sinema Objektifi

Çarşamba günleri çıkar Sinema gazetesi

Saibî Sermayedarı Kenan Dinçmen
Yazı işleri müdürü Cihad Kentmen

İdare ve Tevzi merkezi : Kenan Basımevi dâhalinde daire-i mahsusâ T. 20113
Basıldığı yer : Kenan Basımevi ve Mübâze Fabrikası

Her türlü irtisâat adresi : Posta kutusu 234 İstanbul — Post. tout service et commandes: C. Kentmen Boite Postale 234 İstanbul Turquie

La Dam O Kamelya

İnsan hayatı, iki büyük muammanın halli ile geçmektedir: Niçin yaşıyoruz ve neden seviyoruz?

Aleksandr Dümafis, insanların dimağ ve kalblerinde yer tutan bu iki muammaya karşı lâkayt kalacak insanlardan değildi. O, ansiklopedistler devrinde yaşıyordu. O zamanın muharriri, ancak böyle hayati meselelere cevap verecek iktidarla hayata atılabiliyor, eser okutabiliyordu.

Dümafis, felsefe, mantık kitaplarındaki düsturlardan çekiniyordu. Hayali bir mevzu içinde bir nazariye de öne sürmek istemiyordu. Hayattan bir nümune arıyordu.

Belki, tesadüf kendisine yardım etmişti. Belki de araya bulmuştu. Daha doğrusu, insan hayatına salâhiyettar bir nazarla nüfuz edebilmişti. Bir gün, Pariste yaşayan Margörit Gotye ismini verdiği kadını bulmuş, bu kadının «servet, aşk, gençlik, güzellik, ihtiras ve hayat» tezatları içinde, yuvarlanan hayatını da «La Dame aux Camélias» kitabında yazmıştı. Bu, bir roman değildi, bir sergüzeşt hatırasıydı!

...

Dümafisin nazariyesi, malûm muammadır: aşk, bir şehvet ihtirası mıdır, yoksa şehvetin fevkinde yaşayan varlığın sırrı dediğimiz ebedî huzuzat mıdır?

Fransanın bu meşhur kafası, Margörit Gotyenin hayatını tahlil ede ede cevap veriyor. Görüyoruz ki, Margörit Gotye gibi hafifmeşrep bir kadın, şehvet ve servet içinde sermest bir hayat geçiriyor. Bu kadın aslen zengin değildir, aşk denilen kör bir modaya tâbi olan asilzadeliikle de alâkası yoktur. Sonra, bir san'at, bir şeref, ve bir kahramanlık gibi hasletlerle cemiyette bir mevki işgal de etmemiştir. Belki, biraz ileri gidiyoruz. Fakat, açıkça söyleyebiliriz ki, «düşkün bir kadın» dır. Cemiyetin ahlâk ve şeref etiketlerinden sıyrılmış, bildiğimiz fahişeler gibi hayvani bir ihtiras denilebilen yemek, içmek ve maddî keyif sürmek materyalizmine inmiştir. Zengin Marki, onun için Allah kadar ganidir ve para da her şeye kadir bir tılsım gibi hüküm sürmektedir!

Böyle bir kadın, zengin Marki gibi bir para allahını bırakmaz, ondan ayrılmaz, iddia olunabilir. Ancak daha zengin veya daha hovarda bir marki ile değiştirilebilir. Nihayet Kleopatra gibi keyfini yaptıktan sonra zehirliye-bilen buğalar seçer. Çünkü, bu kadında maddî hayat keyfinden başka bir şey yoktur!

Materyalistler, bu iddiada bulunuyorlar, aristokrasi-

(Devamı 13 üncü sahifede)

Yeni bir yıldız Sandra Storme
Paramount

DÜNYA HABERLERİ

Büyük bir filimcinin Parisi ziyareti

Metro-Golwyn-Mayer stüdyoları film imalatı umum direktörü M. Louis B. Mayere, Fransız reisicümhuru ta-

Frances Dee
Paramount

rafından Lejyon donör (Legion d'honneur) nişanının zabıt derecesi verilmiştir. Zabıt derecesini almak için önce şövalye olmak icap ederken fevkalâde olarak M. Mayer doğrudan zabıt yapılmıştır.

Nişan, bizzat Fransız cümhurreisi M. Albert Lebrun tarafından Rambouillet (Rambuyye) şatosunda kabul edilen M. Mayer'e takılmıştır.

M. G. M. in bütün Avrupa müdürü olan M. L. L. Laurence ile beraber olan M. Mayer'i bir saat kadar nezdinde alkoyan M. Lebrun M. G. M. filmlerinden takdirle bahsetmiştir.

Cümhurreisinin alelâde kabulleri Elize sarayında yapıpılıp Rambouillet şatosunda ancak hükümet reisleri kabul edildiği halde M. Mayer'e ayrı muamele edilmesi hakkındaki teveccühün yüksek bir nişanesidir.

Dünya Sinema Haberleri.

M. G. M. in İngilterede çevireceği ilk eser olan «Bir Amerikalı genç Oxford'da» isimli filmde Robert Taylor'un partöneri Mauren O, sullavan olacaktır.

Malûm olduğu veçhile Taylor şimdi Londra,da bulunmaktadır. Mauren de bugünlerde ona mülâki olacaktır.

★ M. G. M. «Son Gangster» isimli film için meşhur Edward G. Robinson'u angaje etmiştir.

★ William Powell ve Luise Rainer «The Emperor's Candlesticks» isimli filmde baş rolleri ifa ediyorlar.

Sandra'nın bir tönüsü
Paramount

★ M. G. Mayer in yeni bir şaheseri Amerika ve Avrupa sinemalarında büyük muvaffakiyetle gösterilmektedir. «Brodney Melodi 1938» ismini taşıyan bu filmde de «Brodney Meodi 1937» nin yıldızları olan Robert Taylor ve Eleonor Powell'i baş rollerde görüyoruz. Aynı zamanda George Murphy, Binnie Barnes, Budy Ebsen, Sophie Tucker, ve saire de bu filmde rol almışlardır.

Hollywood'un bütün sinema kritik gazeteleri bu filmi methedip senenin en çok beğenilecek ve para getirecek eseri olarak göstermektedirler. Ve aynı zamanda da bu eserle Hollywood'un rövü filmlerindeki terakkiyatının son haddine vardığını ilâve etmektedirler.

Bu film için New-York'un meşhur müzik hol şantözü Sofie Tucker de angaje edilmiştir.

Geçen seneki «Brodney» filminde bulduğumuz iki güzel şarkıya mukabil bu sene Melek sinemasının göstereceği bu muazzam eserde «I'm feelin like a million», «Yours and Mine», «Everybody Sing», Your Brodney and My Brodney» isimli dört tane güzel parça dinliyeceksiniz.

★ Virginia Bruce, Wallace Berry ve James Stewart'ın yanında «Brimstanın fena adamı» isimli bir filmde baş rolü ifa etmektedir. Diğer atraftan gene M. G. M. stüdyoları William Powel ve Myrna Loy'un oynadıkları «Çifte Zifaf» isimli gayet hoş bir komedyayı da piyasaya çıkarmak üzeredir.

★ «Live, Love and Learn» (yaşamak, sevmek ve okumak) isimli gayet hoş bir filmde İrlandalı dülber Rosalind Russel ile Robert Montgomery baş rolü oynuyorlar.

★ «Büyük Şehir» isimli Spencer Tracy ve Luise Rainer'in oynadıkları filmde meşhur cihanşümül boksör Jack Dempsey de figüranlık edecektir, zira filmin ekseri sahneleri sabık boks şampiyonunun açtığı kafede cereyan etmektedir.

★ Eleonor Powel ve Nelson Eddie «Rosalie» isimli bir film çeviriyorlar.

Meşhur sahne vazii W. S. Van Dyke'e idaresi tevdi edilen bu eser sinemada bugün kadar gördüğümüz en büyük müzikal film olacaktır.

Bu münasebetle Miss Powel Koliforniyanın cenup kısmındaki dans mekteplerini namı müstearla gezerek yeni istidatlar aramıştır.

Zira «Rosalie» nin bir sahnesinde Miss Powell'in yanında aynı zamanda dört yüz kız birden dansedecektir.

Eleonor Powell bu son günlerde Robert Taylor'la çevirdiği «Neşenin hükmettiği yer» isimli filmini ikmal etmişti.

Clark Gable'in de baş rolü oynadığı bu filmin her yerde hasılât rekorlarını kırdığı bildirilmektedir.

★ William Daniels'den başka bir operatörü istemiyen Garbo, Charles Boyer'le çevirdiği «Marie Walewska» da meşhur Karl Freund'u operatör olarak almıştır.

★ Luise Rainer'den sonra M. G. M. yeni bir Viyanalı artist angaje etmiştir: bu yeni istidat Max Reinhardt'ın talebelerinden olup Rose Strachner ismini taşımaktadır.

★ Clark Gable'in en çok sevildiği yer İskoçya olsa gerek; zira orada birkaç ay zarfında meşhur artistin altı milyon fotoğrafı satılmıştır.

Paramount
Marlene Dietrich

★ «SARATOGA» Jean Harlow'un ölecek ikmal edemediği son film Amerikada muvaffakiyetli turnesine devam etmektedir.

★ Londrada halkın en çok sevdiği kadın yıldızı bulmak için yapılan bir müsabakada üç yıldız en ön planda görünmüşlerdir: Norma Shearer, Myrna Loy ve Garbo.

★ Hollywood en meşhur sinema adamlarından biri olan James A. Fitzpatrick'i Parise yollamıştır.

Renkli filmlerde bir ihtisas sahibi olan bu adam, M. G. M. hesabına Paris sergisini filme alacaktır. Bu film sayesinde Paris sergisini göremeyip de yeise kapılanlar her halde üzüntülerinden kurtulacaklardır.

Gözüme çarpan bir yazı

Geçenlerde Avrupa gazetelerinden birini tetkik ederken bir yazı gözüme çarptı.

Yevmi gazetelerimizden birinin tercüme edip neşrettiği yazının ismi «Clark Gable'i elde tutabilecek kadın kimdir?» idi.

Enteresan değil mi? Şimdiye kadar iki kadın Clark'ı elde etmiş, ikisi de muhafaza edememiş.

Bu sebepten ortaya bir soru çıkmıştı:

Clark'ı elde tutabilecek bir kadın mevcut mudur?

Yazının sahibi Bayan Marguerite Bussot isimdeki kadın «Evet» diyor. Makul değil mi? Fakat bakın nasıl!

Clark iki betbaht izdivaç yapmış. Sonra itiraf ettiği gibi hürriyeti severmiş. Her sınıf halkla hiçbir istisna göstermeden dost olurmuş: ama konuştuğu şahıs ister diplomat olsun ister şoför olsun, kadın ise ister meşhur bir salon kadını, isterse alelade satıcı bir kız olsun.

Clark, her işi kendisi becerirmiş; haftada iki defa hizmetçi eve gelirmiş, o da kostümlerini temizlemek, ütülermek için. Giyinirken kimsenin kendisine yardım etmesini istemezmiş.

İstediği yere serbest olduğu zamanlarda gitmek arzusu olup kimsenin karışmasını istemezmiş.

Fazlasıyla düşkün olduğu piposuna kimsenin karışmasını ve «ne çok içiyorsun?» demesini arzu etmezmiş.

Bayan Marguerite burada şahsi kanaatlerini bildirmiş, diyor ki:

- 1.— Clark vahşi değildir, sosyeteden hoşlanır.
- 2.— Kadınlardan hoşlanır, yalnız erkek arkadaşlarla

Joan Crawford ve Clark Gable

M. G. M.

Clark Gable
M. G. M.

fazla gezip eğlenmekten hoşlanmaz; zaten son zamanlarda Carole Lombard'la sıkı arkadaşlığı bunu gösteriyor.

3.— Sevmek kabiliyeti de vardır.

4.— 35 yaşında bekâr kalmak isteyenler 40 yaşında fikirlerini değiştirirler. Misal: Windsor Dükü...

Birisi Clark ve Carole'a «Evlenecek misiniz?» sorulduğunda ikisi de şaşırır, Hollywood onlar için evlenmeleri imkânsız diyor, zira Carole öyle bir şahsiyete sahipmiş ki asla kocasının yanında silik kalmak istemezmiş.

Fakat Clark'ı muhafaza edebilecek kadın tamamiyle iki cihetten Carole'u andırıyormuş.

Hem neş'eli, hem de cazibeli olmak.

Clark bunun birincisini ikinci karısında, ikincisini de birincisinde bulmuş. Carole'da bunların ikisi de varmış. Yalan da değil. Ve Clark'ı elde etmek ve muhafaza etmek isteyen her kadında bunların mevcudiyeti elzemmiş.

Bu kadın Clark'tan genç olup onu fazlasıyla sevmeli imiş. Aynı zamanda sporcu olup onunla her istediği yere gitmeliymiş.

Memnun olmazsa, yorulursa, bunu belli edip «aman sevgilim biraz dinlenmez misiniz» dememeliymiş.

Piposundan ve dumanından şikâyetçi olmamalıymış ve hiçbir zaman «ne çok içiyorsun, ağzın zehir gibi tütün kokuyor» diye söylenmemeliymiş.

Zaten Carole da bunu yapmaz, zira bir muzip gazeteci Carole'a Clark'ın piposunu göstererek:

— Dumanı sizi rahatsız etmiyor mu? demiş.

O da gülerken:

— Bir erkeğin piposunu içmesini seyretmek kadar bana zevk veren birşey yoktur, cevabını vermiş.

(Devamı 8 inci sayfada)

Hollywood dedikoduları

(Amerika H. M. Eylül)

Dünya sinema merkezinde en çok hâkim olan şey nedir biliyor musunuz?

— Dedikodu...

Dedikodu.. dedikodu... Falanca, filanca ile görüşmüş. buluşmuş... Sık sık görüşüyorlarmış... Yoksa gene bir izdi-vaç mı?

Bir vakitler Joan Crawford - Franchot Tone meselesi çıktı ve bu iki yıldızın evlenmesiyle kapandı...

Bunu Cin Harlow - William Powell dedikodusu takip etti ve bu macera hiç kimsenin temenni etmeyeceği hazin bir şekilde nihayet buldu.

Bir vakitler Robert Taylor'la uğraşıldı... Taylor, Iren Herwey'le sevişiyor dediler, Irene'in Allan Jones'la evlenmesiyle bu dedikodular da kapanırken Robert'i Cin Parkerle gördüler... Derken, «La Dam O Kamelya» filmi ortaya Garbo - Taylor dedikodusunu doğurttu. Garbo Taylor'a âşık dediler. Robert'in hergün ona çiçek yolladığı haberini ortaya attılar.

En sonra da ortaya yeni bir dedikodu çıktı, fakat bu dedikodunun kahramanları hiçbir şeye aldırmaıyıp hâlâ maceralarına devam ettiklerinden Hollywood'dakiler bunda ısrar etmekten bıktılar. Robert Taylor - Barbara Stauwyck...

Bütün dedikodu ve iftiralara rağmen bu iki yıldız beraber gezip eğleniyorlar, dünyanın birbirine en çok merbut çifti gibi görünüyorlar.

Buna rağmen gazetecilerin: «Evlenecek misiniz?» sualine ikisi de: «Hayır!» cevabını veriyorlar.

Gazeteciler ve bütün etraf bu, dünyaya aldırış etmi-

Hollywood'da bir müsabakada dünyanın en güzel kadını lâkabını alan Dorothy Lamour

Paramount

June Falkenberg

Yeni bir artist

Paramount

.....
yen çiftle uğraşmaktan bıktı. Şimdi herkes yeni bir macera ile meşgul oluyor... Hollywood'un iki gözde yıldızı birbirlerinden ayrılmıyorlar... Her yerde onlar: Clark Gable ve Carole Lombard.

Bu iki artisti bundan birkaç sene evvel yegâne birlikte çevirdikleri «Kadın ve Kumar» filminde görerek birbirlerine ne kadar uygun bir çift demiştik.

William Powell'in sabık karısı ve Hollywood'un en şık (Devamı 17 inci sahifede)

Benim Bildiğim Hollywood

Yazan: Robert TAYLOR

Sinemaya intisap ettiğimdenberi yani üç senedir, gazetelerde, Hollywood, arkadaşlarım hattâ şahsım üzerine birçok makaleler okudum.

Bazıları fazlasıyla bizleri koltuklıyan sevimli yazılar, bazıları da açıkça aleyhimizde idi. Bunların bazıları doğru bazıları da yanlıştı.

Mademki benim de elimde bir fırsat var, ben de bu hataları elimden geldiği kadar düzeltmeğe çalışacağım.

Evvêlâ, unutmamak lâzım olan bir şey varsa, ki bu fikri herkes biraz ihmal ediyor, sinema yıldızları da nihayet bir insan olup, onların da fena veya iyi günleri vardır.

Bir iş adamı asık ve aksi bir sima ile bürosuna gelse, mazur görülür, hattâ ona hak bile verilir, zavallı çok çahşıyor, denir.

Fakat iş artistlere gelince, hiç de böyle düşünülüyor. Acaba fena bir gününde mi? Bizleri hiç affetmezler, hattâ bazı kimseler «sükseşi başına vurmuş» demekten geri kalmazlar.

Ben, Hollywood'a geldiğimde, bu his, hariçteki kimselerde fazlasıyla hâkimdi.

Bazı gazetecilerin samimî makaleleri sayesinde bugün çok şükür bu hal biraz düzeliyor.

«Sinema artistlerinin büyük arazileri, pisinleri, muhtelif tenis kordları var».

Böyle cümleleri o kadar çok okudum ki tasavvur edemezsiniz. Bana, Hollywood'a misafir gelen arkadaşlarım Wallace Berry, James Stewart, Eleonor Powel ve sairenin evlerini gösterdiğimde alay ettiğimi söylüyorlar.

«Muazzam pisinler, tenis kordları, golf arazileri nerede?».

Onlara bunları da gösterebilirim ama bu gibi yerlerin sahipleri bizler değil, meraklanıp da seyirci sifatile stüdyoları bir kere gezen, işte yorulup el çeken zengin iş adamları veya mirasyedilerdir.

Hollywood'daki suvarelere gelince, açık söyleyeyim, ilk evvel bende sukutu hayale uğradım. M. G. M. beni angaje ettiğinde ben Pomona kollejinde tahsilime devam ediyordum, ki bu yer de Hollywood'dan 50 kilometre u-

zaktadır. Bu yerde bize Hollywood âlemlerinden sık sık bahsederlerdi.

Halbuki Hollywood'da davet edildiğim suvarelerin ekserisi daha kibar, daha reserve şeylerdir. Talebe iken gittiğim yerler bunun yanında birer âlemdi.

Meselâ diyelim ki bir Cumartesi gecesi Joan Crawford'da bir kabul, bir suvare var: mükemmel bir yemeği müteakip, kafeyi ya salonda ya da terasada alırız.

Bunu müteakip davetliler ya tavla, ya pinpong, ya da briç oynarlar. Ve saat on bire doğru herkes evine avdet eder.

Hiçbir fevkalâdelik ve âlem denecek bir şey değil, değil mi?

Fakat Hollywood'daki kadın ve erkek davetliler, yorucu bir iş gününden sonra bir sinema yıldızının da istirahat muhtaç olduğunu anlar ve bilirler.

Yani bununla yıldızların tiyatro, dans, eğlence yerlerinden hoşlanmadıklarını söylediğimi sanmayın... Benim söylemek istediğim şey üç senedir Hollywood'da yaşama rağmen o bahsedilen âlemlere rastlamadığımdır.

Hollywood'un başka eğlenceleri vardır. Meselâ spor. Spor burada dünyanın hiçbir yerinde görmediği rağbeti bulur.

Fakat gelelim. Hollywood üzerine herkeste olan o fena düşüncelere... Buraya gelmeden bunlardan bende de mevcuttu; belki de hâlâ sizlerde de vardır, yıldızlar en son model lüks otomobillerle gezmezler. Belki böyle yapmasını severler, fakat bu her cihetten aleyhlerine döner.

Bu sebepten Jean Crawford'u daima iki kişilik Ford spor otomobilinde görürsünüz; ekserisi de böyledir.

Evet, erkek, kadın yıldızlaryolda siyah gözlükler takarlar, fakat Kaliforniyada herkes bunu yapar. Bu yakıcı güneşli yerlerde herkes için elzemdir. Halktan saklanmak mı? Hiç aklımıza gelir mi! Halk bizim patronumuzdur, ve kim patronuna fena görünmesini ister?

Bence Hollywood, benim evvelce düşündüğüm veya... sizin düşündüğünüz gibi değildir.

ÇOK DAHA İYİDİR.

GÖZÜME ÇARPAN BİR YAZI

(Baş tarafı 6 ıncı sahifede)

Diğer taraftan Clark'ın arada sırada flört etmesine müsaade etmeliymiş, zira ufak bir kıskançlık sahnesinde o uzaklaşıp, kaybolurmuş.

Clark, eğlence yerlerine o kadar düşkün değildir, bir kaç arkadaşla bir odada ocak başına çekilip münakaşa etmeyi tercih eder.

Ev, temiz tutulmalıymış, Clark veya köpeği halıları çamurlarlarsa hoşnutsuzluk belli edilmemeliymiş, zira temizlik yerine gelir, fakat o gelmezmiş.

Karı koca olmalarına rağmen ona tam bir hürriyet hissi vermeliymiş.

Bunu nasıl yapabilir? Artık bu cihet kadının zekâsına havale ediliyormuş.

Böyle kadınlar nâdirmiş, fakat Clark bir gün onu bulursa çok mes'ut olurmuş.

Sorarım sizlere, bu vaziyet karşısında kim mes'ut olmaz, ve bütün bunlara katlandıktan sonra hangi kadın bir erkeği muhafaza edemez?

A. R.

Yeni ilâh:

ROBERT TAYLOR

Eskiden Romanın garp ve şarkta mutantan hüküm sürdüğü zamanlarda birçok İlahlar vardı: Baküs içki ilâhı, Neptün ve saire gibi...

Yirminci asırda da sinema son tekâmül haddine vardı; zamanlarda da ortaya yeni yeni ilâhlar çıkıyor; fakat eski ilâhlardan bu yenilerin farkı yalnız kadınlar tarafından intihap edilmeleridir: bu yeni ilâhlar sinema yıldızlarıdır...

Brodway Melodi 1937 isimli bir film, ortaya yeni bir jön prömiye çıkardı: Robert Taylor.

Bu genç, ekseriyet tarafından beğenildi; fakat asıl kuvvetini anlamak ve ilâhi kuvvetinin sihrini keşfetmemiz için onun bir seyahate çıkması lâzımdı...

Robert Taylor veyahut onu bütün dostlarının çağır-dıkları isimle çağırılın «Bob» «İngiliz kollejinde bir Ame-rikan genci» filmini çevirmek için Hollywood'u bir mü- det için terkedip Londraya gitmek için vapura binmek üzere New-York'a geldi.

O gün «Berangaria» isimli vapura binmesi bir hâdise oldu. Kadınlar onun yolunu kestiler, aralarında dövüşler oldu, birçokları yaralandı, genç artist ancak polisün mü- dahalesiyle gizlice ambar kısmından vapura girebildi.

Güzel bir yolculuğu müteakip «Berangaria Cher- bourg» a gelince İngiliz ve Fransız gazetecileri gencin et- rafını sardılar.

O, gayet tabii, bütün Amerikalılar gibi konuşurken şapkasını başında muhafaza ederek cevap veriyordu. hele bazan kadınları çıldırtan o sevimli tebessümünü bile on- lara gösteriyordu.

New-York'taki hâdise için ona sual sordular: tam A- merikanvari bir hâdise, dedi.

Robert, Avrupa seyahatinde Cherbourg'ta Berangaria vapurunda gazeteciler arasında

(H. Muhabirimizden)

Robert Taylor Pariste oturduğu otelin balkonunda
(H. Muhabirimizden)

Fakat Bob yanılmıştır. Avrupalılar ve İngiliz kadın- ları da Amerikalılardan daha az ateşli değillerdi.

Londra ve Pariste aynı halleri gördü, hele o azametli, hiçbir şeye ehemmiyet vermiyen Londra halkı, onun ge- zeceği yerlere halkı muhafaza için kordon kurmağa mec- bur kaldı.

İşte yeni ilâh Robert Taylor. Her yerde «Bob» bütün kadınların ağzında «Bob».

Barbara Stanwyk'le sevişiyormuş.

Kadınlar Barbara için «Ne tarihli kadınmış» diyorlar. Biz ise, erkekler, «Hangisi acaba daha tarihli» diyoruz.

Fakat az daha unuttuyordum, yeni ilâhların orijinali- teleri de var.

Birbirleriyle fazlasıyla samimî ve dost... Meselâ Bob, her mecliste, en fazla dostum ve kafadarım Clark, diyor...

Tuhaf değil mi, aynı halkın iki büyük ilâhı, fare ile kedi, bir kardeş gibi aynı çanakdan süt içiyorlar.

Aklıma, gördüğüm bir Fransız filmi geldi: «İlahlar Eğleniyor». Evet, eğleniyor amma, kim veya kiminle...

Seniha Hasan

La Dam O Kamelya

Filmi ve mevzuu

Senelerce bütün dünyayı meşgul eden bir roman... Aylarca Hollywood'u dedikodularile çalkalayan bir film... Ve gene senelerce bu sefer film olarak bütün dünyaya şöhret saçacak olan bir eser: «La Dam o Kamelya».

Alexandre Dumas fils'in bu ölmez eserini kim bilmez, hangimiz bunu okumamışızdır?

Okumamış olsanız bile zannederseniz itiraf etmeğe sıklırsınız.

İşte Alexandre Dumas fils'in ebedi olarak yaşattığı Marguerite Gautier ile genç ve tecrübesiz Armand'ın bu aşk hikâyesini nihayet Metro-Goldwyn-Mayer filme almağa karar verdi.

Amerikanın en değerli rejisörü bu eseri çevirmeyi deruhte ederek filmi ismi ile imzaladı: George Cukor.

M. G. M. böyle bir sahne vazininin filmi çevirmeyi deruhte etmesinden eserin kat'i bir muvaffakiyete mazhar olacağından emin olabildi.

Fakat Cukor, Armand ve Marguerite Gautier'yi bihak-kin temsil edebilecek iki yıldız bulmalıydı.

Birinci derecede veremli bir kız, Parisi güzelliğiyle parmağında çevirmesine rağmen ancak bir gencin kolları arasında bulduğu bir aşk onu iyiliğe yüz tutturdu.

Fakat genç kadın, yalnız şahsi menfaatini düşünen tekliflerinde en ufak bir medeni ve insani bir his bulunmayan Armand'ın babasına verdiği söz üzerine ölümü göze alarak genç erkeği terk ediyor.

Evet, ölümü göze alıyor diyorum, zira o Armand'sız yaşayamıyacaktır ve bunu kendisi de biliyor.

Fakat Armand, babasıyla sevgilisinin arasında cereyan eden bu anlaşma ve pazarlıktan bihaberdir.

Yalnız bekârların devam ettikleri salonlarda tanıştığı bu hafifmeşrep kadının kendisini paraya, lükse kaptırarak onu terkettiğini sanıyor... Kin ve hırs...

Evet, Armand'ın kalbinde Marguerite'e karşı beslediği aşk, kin ve hırsa tahavvül ediyor... Ve bunlar onu feci bir intikama sevk ediyor.

Büyük bir suvarede Armand herkesin huzurunda Marguerite'ten intikamını alıyor, onu tahkir ediyor.

Zaten zavıf ve hastalıklı bir bünye, aşık bir kalbe sahip birini böyle bir darbe, bilhassa hayalinde yaşattığı şahıs tarafından gelirse, ne yapmaz?

Marguerite'in hastalığı onu yataklık yapıyor. Marguerite hergün biraz daha soluyor, her geçen saat onu biraz daha ebedi uyku ve rahatına yaklaştırıyor...

Armand seyahatte ve vaziyetten bihaberdir.

Babası bu vaziyetleri görüyor: O kararında yanılmıştı, bu kadın hakikaten oğlunu seviyor.

Anladı, fakat çok geç... Bir mektupla oğluna vaziyeti anlatıyor, bütün bunlara kendisinin sebebiyet verdiğini bildiriyor ve gene bir mektupla da genç kadından af talep ediyor.

Armand, ne kadar tecrübesiz ve körce hareket etmiştir. Hemen sevgilisinin yanına dönüyor.

Fakat biçare Marguerite artık aşkın değil ölümün pençesinde. Ölüm bu sefer iki âşığı ebediyen ayırıyor...

İşte George Cukor böyle bir mevzu karşısında düşünüyor. Marguerite Gautier'yi kim temsil edebilir?

Saf bir sima, rolünde hassasiyet gösterebilecek, tesir edebilecek bir yıldız:

Greta Garbo.

Armand, genç bir erkek, doktorasını yeni veren bir şahsiyet... Yalnız aşk için yaşayan gururlu' hayattan, yalnız neşe, sadet ve sadakat békliyen bir tip:

Robert Taylor.

İşte George Cukor, bu iki yıldız seçtikten sonra sırasıyla diğer roller için Lionel Barymoore, Elizabeth Allan, Jessie Ralph, Ulrich ve Laura Hope Crews'i angaje ederek eserine başlıyor.

Bir taraftan çevrilen film merakla beklenirken, bir taraftan da dedikodular devam ediyor.

Robert Taylor ve Garbo sinemanın en hararetli aşk sahnelerini bu eserlerinde yaratıyorlar.

Herkes Garbo'nun gittikçe renginin solduğunu fark ediyor. Kimisi Robert'e aşık diyor, kimisi de filmdeki rolü yapmak için yapıyor diyorlar.

Bütün bu dedikodular içinde film bitiyor.

George Cukor Garbo ve Taylor'un refakat ve gayretleriyle, Alexandre Dumas fils'in edebiyat âleminde ölmez bir eser olarak yarattığı «La Dam o Kamelya» yı sinema âlemine aynı kuvvet, şeref ve şöhreti hâiz bir şekilde hediye ediyor.

Cihat KENTMEN

Shirley Ross

Paramount

Hollywood haberleri

Dansör Ray Bolger «Rosalie» filminde rol alıyor.

«Ziegfeld» filminde ilk defa gördüğümüz Ray Bolger, M. G. M. in yeni çevireceği ve Eleonor Powell ve Nelson'un baş rolleri ifa ettikleri «Rosalie» filminde rol almıştır.

Hali hazırda Brodway'ın en meşhur fantezist yıldızlarından biri olan Bolger dansör olmadan evvel birçok işlere girişmiştir.

Evvelâ satıcılık yapmış, sonra bankada bir memuriyet almış, fakat ayakları bir türlü rahat durmamış.

Bu suretle dans dersi almağa başlamış ve az zamanda sahneye çıkmıştır.

Evvelâ müzikhollerde çalışmış ve bir gün «Merry - World» revüsünde rol alarak o andan itibaren New - York halkının çılgınca düşkün olduğu bir artist olmuş ve bu suretle muvaffakiyetten muvaffakiyete koşmuştur.

En son olarak «On your toes» revüsünde Bolger hayatının en büyük muvaffakiyetini kazanmıştır.

★ Film çevirirken esere yabancı olan hiçbir kimsenin kamera önünde bulunmasına müsaade etmiyen Greta Garbo, son filminin bir sahnesinin çevrilmesini seyretmesi için Joan Crawford'u davet etmiştir.

★ Paul Muni, Gale Sondergaard isimli yeni bir artistle meşhur fransız romancısı Emile Zola üzerine «Emile Zola'nın hayatı» isimli filmde baş rolü ifa ediyorlar.

★ «Karısı, hastabakıcı ve doktor» isimli yeni bir film bizlere Loretta Young, Virginia Bruce ve Warner Baxter'i bir arada göstermektedir.

★ Constance Bennet ve Cary Grand «Topper» isimli M. G. M. yeni meşhur bir komedisinde baş rolde görünüyorlar.

★ Hollywood'un yeni jön prömiyesi Tyronne Power ve meşhur patinajcı Sonya Hennie'nin oynadıkları «Thin Ice» isimli film çok beğenilmektedir.

Gail Patrick'in son moda beyaz bir kapı

Paramount

★ Sylvia Sidney ve Joe Me Crea «Son ölü» isimli bir filmin kahramanlarıdır.

★ Ronald Colman ve Madleine Carrol, Hollywood'un bu iki meşhur İngiliz yıldızı son derece enteresan bir film olan «Zenda mahkümü» isimli bir filmde baş rolü ifa ediyorlar.

Bu filmde aynı zamanda Douglas Jünior da mühim bir rol almıştır.

Marlene Dietrich «Kanlı İzdıvaç» filminde

Haftanın yıldızı : ROSALIND RUSSEL

Kayalıklara çarpan küçük dalgacıları büyük bir dalga gelip köpükleriyle nasıl atarsa sahnede de ara sıra diğerlerini gölgede bırakan yeni şahsiyetler türer.

Bazan adetâ bir mucize kabilinden bir şahsiyet meydana çıkar ve müthiş sükse yapar: meselâ Hepburn...

Bazı defalarda daha doğrusu ekseriytle yeni bir şahsiyet muvaffakiyet yolunda büyük adımlarla ilerler.

Bizler de bu yeni simanın her adımını birer birer takip ederiz, ta ki bir gün bir rol anında yıldızlar sülâlesine dahil edinciye kadar...

Hollywood'un bir çok hikâyeleri bu nevidendir: Rosalind Russel'in ki de böyledir.

Onu ilk evvelâ «Evelyn Printice» filminde William Powell'i elde etmeğe çalışırken gördüm... Rosalind kibar, ince, güzel bir esmerdi

«Çin Denizlerinde» Clark Gable'in nişanlısı idi fakat o da onu bırakıp Jeanne Harlow'u tercih ediyordu.

Filvaki rollerinin bu feci ve üzücü âkibetlerine rağmen Rossalind mesleğinde ilerliyordu.

Bu esnada ona şans yardım etti. «Maskeli Kadın» filminin amerikanca kopyası olan «Randevu» da Myrna Loy'un yarıda bıraktığı rolü aldı.

Nihayet «Suicide Club» isimli son filmde Robert Montgomery'nin yanında baş rolü ifa ediyor.

Bir müddet sonra onu William Powell'in yanında «Craig's Wife'da göreceğiz. Bu rol, Hollywood'da hiçbir yıldızın kendine güvenip deruhte etmediği bir roldür.

Rosalind'de hem fena hem de iyi taraflar vardır: kibar kadın tipine rağmen Rosalind, hırçın ve atılgandır, görünüşteki sâkin haline rağmen aslında gayet atılgan ve

Rosalind Russel
M. G. M.

hiçbir şeyden yılmaz, zira o hayatı tam manasiyle tatmıştır.

Hayatı mı? Hollywood'dakilerin birçoklarının olduğu gibidir.

Tipinin kibarlığı ve sadeliği kumpanyasına onun için gayet zengin bir aile kızı, asil bir şahsiyet reklâmı yaptırmasına rağmen Rosalind Conneltut'de doğmuş Amerikalı bir köylü ailesinin kızıdır. Babası avukattı.

Rosalind kız ve erkek kardeşleri gibi gayet iyi bir terbiye almıştır.

Rosalind de kardeşleri gibi az zaman içinde bir meslek edinmenin elzemliğini anladı; onun emeli müellif olmaktı. Fakat az sonra yazarların geçinmeleri güç olduğunu da anlamakta gecikmedi.

Halbuki Rosalind'in gayesi ona büyük bir meblâğ temin eden bir işi edinmekti. zaten o hiçbir zaman karakterinde olan para hırsını gizlemez.

Babasının anî ölümü onu yüsbütün çalışmak mecburiyetiyle karşılaştırdı ve o da anî olarak artist olmak kararını verdi.

İki sene çalıştı; ve bir gün onu seyyar truplardan birinde Amerika dahilinde dolaşırken gördük.

Bu ilk seneler gayet eziyetlidir, insan bütün mevcudiyetiyle çalışıp muvaffak olmak için mücadele etmeli: Rosalind de bunu yaptı.

Fakat bütün bu üzüntülü günlerine rağmen o Noel'lerde annesinin yanına hediyelerle gelip hoş bir istirahat vakti beçirmeğe vakit bulur.

Ondaki İrlanda kanı onu gayet sıcak kanlı bir şahsiyet yapmış ve herkese sevdirmişti.

Rosalind'in çok fena zamanları olmuş, hattâ bir mevsim bir şapka mağazasında satıcı kız bile olmuştur; fakat yeni bir kontrat onu yeniden mücadeleye sevkmiştir.

Bir artisti birden yıldız yapan Broadway'da Avusturyalı artist Mady Christians'in yanında oynadığı rolle bir günde sükseye kavuştu.

İşte o zaman sinema Rosalind'in hayatında rol oynağa başladı.

Prodüktörler onu Hollywood'a davet ettiler; o bazı şartlar koştu: gidip gelme bileti temin edilecek, orada da beslenecek.

M. G. M. bunu kabul edip onu tecrübe etti, işte kontrat...

Rosalind gayet samimidir, paraya olan daimi hırsını hiç saklamaz. İzdivaç onun için mühim bir meseledir diyor ki:

«— Bir gün, sevebileceğim ciddi, kendinden emin, kararlarından emin, bütün bunlara rağmen gene şen ve sempatik bir adam karşıma çıksa bu kadar uğraşip elde ettiğim mevkiimi terkeder, onunla evlenirim...»

Bütün bunlar iyi ama Bayan Rosalind, bence boş lâf desek doğru olmaz mı? Zira biz kadınlar birbirimizi bilir ve anlarız, yeni filminizi ve süksenizi beklesek daha iyi değil mi?

Emel Şükran

Haftanın filmi : SON ŞANSI

(Amerikan filmi)

Mülâzim Perry «Amerikan filozofundan» Amiral Deweynin emrinde Cuba'da harbetmişti.

1910 senesinde Reis Mac Kuiley, gencin vazife şinaslığını bildiğinden onu çağırır ve ona poliste bir vazife teklif eder.

Gaye, bir banka soyguncu çetesini ele geçirmektir.

Patrick ismini alan Perry Saint-Paul şehrine gelir.

Aranılan şahıslar Bot ve Jack da buranın sâkinlerindendirler.

Hepsi aynı apartımanda oturuyorlar ve Bat'ın üvey kardeşi Lili ile Patrick sevişmeğe başlarlar.

Bot ve Jack Patrick'ten şüpheleniyorlar, fakat bir gün Patrick gayet büyük ve zor bir soygunculukta onlara yardım ederek emniyetlerini kazanır.

Patrick oyununda şimdiye kadar muvaffak olmuştur.

Eski bahriyeli, Reis Mc Kuiley'e vaziyetten haberdar olsun diye bir mektup yazıp yeni planlarından onu haberdar eder: Jack, Bat ve Patrick, Baltimoor'da bir bankayı soyacaklar.

Mac Kuiley emirler verir. Polis Bat'ı öldürür, Jack'ı yaralıyarak Patrick ile beraber yakalar.

İkisini muhakeme edip ölüme mahkûm ederler.

Patrick, reise bir türlü haber yollıyamamaktadır.

Jack, çetenin elebaşısına emniyeti vardır, fakat ondan bir netice ve haber almayınca ele verir: bu şahıs Amerika umum bankalar kontrolörü Maxwel'den başkası değildir.

Vaziyet fenalaşır. İntikam: Mac Kuiley katledilir. Lil, Patrick'i görmek için hapisaneye gelir, o da hakikati olduğu gibi anlatır.

Genç kız tiksindir. Artık onun aşkına itimadı kalmamıştır ve genç erkeği tahkir ederek ondan ayrılır.

Fakat bilâhare nâdim olmuştur. Yeni reisi görerak ona vaziyeti anlatır, reis kani olup tam vaktinde emir vererek idam sehpaşsı önüne çıkarılan Patrick'i kurtarır...

Kritik: Robert Taylor samimiyetle oynuyor. İyi bir jön prömiye, zaten süksesinden belli.

Barbara Stauneyck... Fevkalâde bir komediye, iyi bir makamla da şarkı söylüyor.

Victor Mc Laglen, Jak rolünde çok iyi.

Robert Taylor ve Barbara Stauneyck
«Son Şansı» filminde
Eleonor Whitney

LA DAM O KAMELYA

(1 inci sahifenin devamı)

nin ve burjuvazinin ortaya çıkardığı ahlâk etiketleri ortadan kalkınca, her kadının böyle olacağını ve tabiatın bir şehvet hamlesinden başka bir şey olmadığını söylüyorlardı.

Bu nazariye, sonraları komünizmin aşk tarifi oldu.

Bugün, bütün vesikalariyle ortaya çıkan, ailesinin künyesi, oturduğu evi, Markisi ve Arman Duvalı malûm olan Margörit Gotye, bu materyalist aşk nazariyesinin doğru olmadığını isbat eden ebedi bir aşk nümunesidir. Dümafis, terekede bulunmuş hatıra defterini naklederken, yalan söylüyor, san'atkârlık yapıyor zannedilmesin! Fransız dâhisi, göziyle gördüğü, kalbiyle duyduğu, dimağıyle nüfuz ettiği bir hayat hakikatini insanlara teşhir ediyor ve diyor ki, Margörit Gotye gibi düşkün bir kadın, et, sinir şehvetinden gelmeyen bir aşka tutulmuştu!

Bu aşk, ziyafet sofrasındaki «öksürük» ten sonra ge-

len bayılmada anlaşılıştı. Veremli fahişe, her şeyin fevkinde sevdiği Arman Duvalı, kendi hastalığından zarar görmesin diye visaline almıyor, bir sa'nat levhası gibi onun kamelyalarından, yüzüne akseden mâneviyatından kâm alıyor, bu manzaranın derin huzuzatı içinde sermest yaşıyordu.

Kadın, visal ihtirası için sevmiyordu. Eğer öyle olsaydı, Kleopatra gibi yapar, kendisini öldüren hastalığı âşığına da aşılamaktan çekinmezdi.

Bu eser, bir dâhinin kaleminden çıkmıştır. Bu dehá, aşk hakkındaki iki zıd nazariyeyi öyle ihtiraslı sahneler içinde yaşatmıştır ki, gerek kendi neslini ve gerek bugünkü beşeriyet neslini tesiri altında bırakmıştır. Şüphesizdir ki, filmde de bu sahneler aynı heyecanla ifade edilecek, herkese hayat muammasını söyleyecektir: Biz, şehvet ihtirasıyla sevmiyoruz, yaşamak sırrına ermek için seviyoruz!

Hissini verecektir.

C. Kentmen

Maceralar Kralı

(Hususi Muhabirimizden)

Kırmızı Derililer, Ölümün Çerçevelediği Sahneler:

FAR - WEST,
COW - BOYS,
CECIL B. DE MİLLE

v e

Kumpanyası

Cecil B. de Mille, uzun çalışmaları müteakip bu sene şehrimizde gösterilecek olan muazzam filmini nasıl çevirdi?

Şüphesiz her cihetten emsalsiz bir eser olan bu filmi merak etmişsinizdir.

Bu sebeple ben de, bu filmin nasıl çevrildiğini sizlere anlatacağım.

Orijinal ismi «The Plainsman» (Vadiler adamı) olan bu eserine büyük bir başlangıç vermek için Cecil B. de Mille ilk sahnenin cereyan edeceği mahalle matbuat için büyük bir tribün yaptırmıştı.

Bu tribünde bizleri Los Angelos'la birleştiren telefon kabloları mevcuttu. Hattâ bir İngiliz meslektaş kendisini Londraya bağliyacak bir telsiz istasyonunu da büyük masraflara katlanarak kurdurmuş, bu suretle herkesten evvel bu mühim hâdiseyi Londraya bildirecekti.

Bence bütün bu hazırlıklar lüzumsuz, hattâ gülünçtü. Bu muazzam tribün bizlerin nesine gerekti, bu suretle arkadaşları orada bırakarak dekorların içine dahil oldum.

Sahiden manzara muazzamdı.

İnsan kendini sanki 1865 senesinin Laewenworth şehrinde sanıyordu.

Altı atlı arabalar gidip geliyorlar, kov-boy esvaplı bir

Renarte Müller öldü

Mecmuamız tab'edilirken Almanyadan gelen bir haber 1937 senesi zarfında sinemada ikinci kaybımızı bizlere bildirdi.

Güzel Amerikalı Cin Harlow'dan sonra Alman yıldızı Renate Müller de bundan beş gün evvel tedavi edilmekte olduğu hastanede hayata gözlerini kapadı.

Renate Müller Almanyada olduğu kadar bütün dünyada sevilmeekte idi. Her filmi beğenilen bu yıldızın ölümlü sinema için büyük bir ikinci kayıptır.

sürü insan kabarık etekli, acayip kıyafetli kadınlar dolaşıyorlardı.

Bütün bunları meraklı seyredip tam tribüne döneceğim sırada siması bana yabancı gelmiyen birisi, gözüme ilişti. Erkek uzun boylu idi, kovboylar gibi uzun ve kalın çizmeler giymişti. Başında da büyük bir şapka vardı. Şapkasını gözlerine kadar indirmiş, bir halat yığını üzerine uzanmış uyukluyordu. Hafif gürültüler onun simasını bana doğru çevirtti: Garry Cooper...

Doğrusunu söylemek lâzımgelirse o beni daha evvel den tanıdı ve lâfa başladı:

— Burada ne yapıyorsunuz? Biz bu tribünün yapıldığını görerek sizin gibi belâlardan kurtulduğumuzu sanıyorduk.

Sükûnetle cevap verdim:

— Gazetenin müdiriyeti hiçbir fedakârlıktan çekinmez, dedim, bana emir verdiler, ben de her yere burnumu sokuyorum. Fakat mademki sizi gene yakalayabildim, bana bu eser üzerine bildiklerinizi söyleyeceksiniz.

Garry, ciddi bir tavır takındı:

— «The Plaishman», umumi kaidelerle tamamiyle aykırı bir western'dir. Fakat western'in ne demek olduğunu Türkiyede bilirler mi?

— Tabii, dedim, Amerika'nın garbındaki vadilerde ce-

reyan eden bir filmidir. Fakat söyleyin bakalım bu seferki westerninizde ne değişiklikler var?

—Yani bu gibi filmlerde rastladığımız hiçbir sahneyi bu filmde göremeyeceksiniz. Filvaki genç kız ne zengin bir çiftlik sahibinin kızı ne de şehirden gelen bir ziyaretçidir. Ne de öyle ölümle neticelenen kavgalara şahit olacaksınız, yani velhasıl sizin anlayacağınız bu eser hakikatte bir western'ken öyle görünmeyecek.

Bunları anlatan Garry beni atlatmağa hazırlanırken ben yeniden muhavereyi tutuşturdum:

—Bana filmde bulunmayan şeylerden bahsettiniz. Biraz da bence asıl faydalı olanlardan bahsetseniz?

—Mevzuunun esas silâh kaçakçılığıdır. İşte kısaca vak'a: Dahili harpten sonra esirler taciri olan Cenyolular ve silâh tüccarı olan Şimallilerin elinde mühim silâh stokları kaldı.

Alıcı bulamayınca hükümetin kat'i emirlerine rağmen bunları kırmızı derili vahşilere sattılar. Bu suretle zaten bir avuç beyaz insanın mücadelesiyle karşılaşan bunlar da az zamanda büyük bir faikiyet elde ettiler.

Dokuz kovanlı tüfeklerle General Custerin ordusuna hücum ederek en son ferde kadar bunu mahvettiler.

—Mevzu görüldüğü gibi hareketli, fakat burada sizin rolünüz nedir?

—Ben, Amerika hükümetinin kaçakçıları elde etmek için yolladığı bir memurum, ve filmin sonunda da vazifemi ifa ederken kahramanca ölüyorum.

—Fakat zannedersem, her eserde olduğu gibi bu filmde de şairane bir taraf vardır. Ve gene zannedersem Jean Arthur sizinle oynamak için seçilmiş. Onun rolü nedir

Garry, galiba suallerimden sıkılmış olacak ki pişmiş bir gazeteciye kızartacak bir cevap verdi:

—Bunu gidip kendisine sorsanız! dedi.

Ben de onun söylediği gibi yaptım ve Jean Arthur'u de bulmakta güçlük çekmedim.

O da dedi ki:

—Şimdiye kadar rollerimde çok şansım vardı. Daima tabii hallerden uzaklaşan kadın rollerinde göründüm. Hele bu defa pek fazlasiyle ileriye gidiyorum.

Filvaki ismim zaten size yarattığım şahsiyet hakkında bir fikir verebilir. İsmim «Calamity Jane» yani «Dehşet saçan Jan» dır.

Hiç şapka giymem, sigara ağzımdan düşmez, kovboylarla rekabet edecek derecede Viski içerim ve daima erkek elbiseleriyle görünürüm. Mesleğimde kadın olmama rağmen haydut ve vahşilerle dolu bir yol olan Saint-Louis ile Deadwood arasında yolcu arabasını idare etmektedir.

Yani Garry'nin çizmesinde resmini sakladığı bir kızım, Fakat o benim bu hallerimi beğenmiyor, diğer erkeklerle samimi oluşumdan da hoşlanmıyor, aşkı da itiraftan âciz. Bizi vahşiler yakalayınca ona eziyet ettiklerini görmektense silâhların yerini affetmeği tercih ediyorum. Gary bunu hiçbir zaman affetmeyecektir...

Filmin iki kuvvetli simasıyla konuştuktan sonra biraz eser üzerinde umumî malûmat edinmeyi doğru buldum.

Bu filmin mevzuunu bulmak için tam 600 eser tetkik edilmiş, aynı zamanda De Mille 1865 ilâ 1875 senelerindeki gazete ve mecmuaları da aratıp buldurmuş.

Vahşilerin hakiki reisi «Şimşek Kuşu» bu filmde teknik konseye diye angaje edilmiş ve vahşilerin görüldük-

Eleonor Whitney
Paramount

leri sahnelerin hepsi onun direktifi üzerine çevrilmiştir. Bu film için 25000 hakiki Cheyeunes vahşisi angaje edilmiştir.

Ve on binlerce figüran, aktör, teknisiyen ve operatör bu filmi vücade getirebilmek için Cecil B. de Mille'in etrafında çalışmışlardır.

İşte size bu sene göreceğiniz ve bizim burada görüp alıştığımız «Maceralar Kralı» filmi.

Amerika muhabiri: İbrahim Sefa

MODA

Saray'da : DEVLET KUŞU

Bundan bir sene evvelisine kadar aktüalite filmlerinde genç bir kızın buz üzerinde hünerlerini takdirle seyrediyorduk. Bu genç kız senelerce şampiyonluk unvanını muhafaza ederek gazetelerimiz de bütün dünya gazeteleri gibi ondan bahsediyorlardı.

Nihayet bir gün gazetelerde bir haber okuduk:

«Sonja Henie sinema hayatına intisap ediyor. Buz yıldızı profesyonel olmuştur.»

Evet, Hollywood Avrupada yeni bir yıldız keşfetmişti.

Sonja Henie'yi Amerikaya çekerek onu bir sene müddetle yetiştirdi.

İşte bu hafta Saray sineması bu cici yıldızın ilk çevirdiği «Devlet Kuşu» (Ove in a Million) isimli filmi gösteriyor.

Bu film bundan birkaç ay evvel Amerikada gösterilerek müthiş bir rağbet kazandı ve Sonja spor hayatında olduğu gibi bir günde sinema hayatında da meşhur oldu.

«Devlet Kuşu» (Ove in a Million) yani (Milyonlarca kişiden birisi) gayet hoş ve cazip bir fantezidir.

Mevzuu etrafa saçtığı neşe ve yarattığı sempati ile filmin devamı müddetince seyircileri sürükleyecek ve cezbedecek kuvvettedir.

Tatlı bir aşkın çerçevelediği bu film, gayet hoş komik sahneleri ihtiva ettiğinden maada Sonja muhteşem dekorlar dâhilinde buz üzerindeki bütün maharet ve hünerlerini de bize göstermektedir. Aynı zamanda da rolünde son derece büyük bir muvaffakiyet göstermektedir.

«Devlet Kuşu» bundan maada kuvvetli bir heyeti temsiliyeye de maliktir. Çoktanberi beyaz perdede görmediğimiz Adolphe Menjou'yu bu filmin büyük rollerinden birini muvaffakiyetle başarırken görüyoruz.

Ayrıyeten meşhur Amerikalı ihtiyar artist Jean Hersholt, Ned Sparks, Don Ameche ve şen oyunlarile tanınan meşhur komik Ritz kardeşler bu filmde rol almışlar ve muvaffak olmuşlardır.

D İ K K A T :

Badema her hafta Beyoğlu büyük sinemalarında gösterilen filmlerin kritiklerini nüshalarımızda bulacaksınız.

Bitarafane bir surette yapılan bu kritiklerimiz sayesinde muhterem seyircilerimiz o haftanın en güzel, orta ve

H O L L Y W O O D D E D İ K O D U L A R I

(Baş tarafı 7 inci sahifede)

kadını diye gösterilen Carole, işte birkaç ay evvel Clark-la görölmeğe başladı.

Bidayette geçici bir randevulaşma merakı zannedilen bu hal gittikçe derin bir sevgi halini aldı ve bugün Carole ve Clark, Robert - Barbara gibi birbirlerinden hiç ayrılmayan bir çiftte taş çıkartacak bir hal aldılar. Adeta herkes onların yakında izdivaç bağlarıyla birleşeceklerini kuvvetle ümit ediyor.

fena filmlerini anlamış olacaklar ve ona göre gidacakları sinemayı intihap etmiş olacaklardır.

Kritiklerimiz Cihat Kentmen tarafından yapılmaktadır.

Dikkat: Gelecek nüshadan itibaren yeni bir tefrika da neşretmeğe başlıyoruz.

C I N H A R L O W

Ölümün bizden ayırdığı bu güzel yıldızın hayatını, maceralarını, sinema hayatına nasıl atıldığını, meşhur Amerikalı muharrir Gene Clarke'ın yazdığı ve gazetemizin elde ettiği meraklı tefrikasını okuyacaksınız.

Gelecek nüshada: Cin Harlow, hayatı ve filmleri.

«Devlet Kuşu» filminden bir sahne

Gece eğlence yerlerinde görünmesini hiç sevmiyen Clark artık Carol'le birlikte dansingleri, balolları, partileri hiç terketmez oldu.

İşte Hollywood'un, bilvesile bütün dünyanın eğlence mevzuu...

Anlaşılmıyan bir şey var: İki genç sevişip eğleniyorlar. Herkese ne?

Ama diyeceksiniz ki: Sen ne diye yazıyorsun?

Ne yaparsınız, insanın uğraşmamak elinde değil...

Gelecek hafta için yazılar hazırlıyorum.

İbrahim Sefa

Melek ve İpek sinamalarında

LA DAME O KAMELYA

Melek ve İpek sinemaları bu hafta Alexandre Dumas fils'in şaheseri olan ve M. G. M. stüdyolarında çevrilen «La Dame O Kamelya» isimli filmi takdim ediyorlar.

Bu ilâhi romanın güzelliği ve bütün dünyada senelerce kazandığı muvaffakiyet herkesçe şüphesiz malumdur.

«La Dame O Kamelya» eseri tiyatro eseri olarak ta bütün dünya sahnelerini sık sık işgal etmiş ve alkışlanmıştı.

La Dame O Kamelya filminden bir sahne

«La Dame O Kamelya» yı ilk defa olarak filme alan Amerikalılar değildir. Fransızlar bundan birkaç sene evvel aynı isimde Abel Gance'in süpervize ettiği bir film çevirmişlerdir. Yvonne Printemps ve Pierre Fresnay'in oynadıkları bu film zamanında fazlasıyla beğenilmişti.

Fakat Amerikalılar böyle şaheser bir mevzuu ancak şaheser sayılabilecek bir filmde görülmesini istediler ve bunda da muvaffak oldular.

O kadar ki bugünden itibaren İpek ve Melek sinemalarında görmeğe başlayacağınız «La Dam O Kamelya» geçen sene gördüğünüz Shakespeare'in «Romeo ve Juliet» ini gölgede bırakacak bir kıymettir.

Film teknik cihetinden, mizansen ve mevzuu cihetlerinden olduğu kadar kuvvetlidir.

Sahneler gayet iyi tertip, idare edilmiş ve filme alınmıştır.

Rollere gelince, romanın ve filmin kahramanı Marguerite Gautier rolünü Greta Garbo ifa etmektedir.

Garbo bu filmde tavrı hareketi, tipi, halleri velhasıl her şeyi ile Marguerite'i oynatıyor, bizzat yaşatıyor.

Garbo'nun yüksek oyunu sayesinde sizler de onun o ilâhi derin aşkını onunla yaşıyacak, çektiği acıları beraber çekecek, onun duyduğu ıstırapları duyacaksınız.

Genç âşık Armand rolünü dünyaca şöhret kazanmış Robert Taylor oynamaktadır.

Robert için bu rol, biçilmiş bir kaftandır. Bu eserde olduğu kadar hiçbir filmde Taylor bu kadar cazip görünmüş ve muvaffak olmamıştı.

Lionel Barymoore yüksek oyunu ile sizi hayrete düşürecektir.

Elizabeth Allan da temsil ettiği genç aile kızı rolünde iyidir.

«La Dam O Kamelya» M. G. M. in şeref ve gurur duyacağı ve çekinmeden iftihar edebileceği bir eserdir demekle iktifa edeceğim.

C. K.

Tereddüt etmeyiniz !

İşlerinizi, sür'at, nefaset ve tecetüt itibarile hiç birisi ile rekabet kabul etmeyen Kenan Basımevi ve Klişe Fabrikasına veriniz.

Adres: Ankara Caddesi Narlıbahçe sokak No: 15
Telefon: 20113. İstanbul.

Çocuk Duygusu

Gazetesini çocuklarınıza okutunuz !

Türkiyenin en güzel, en temiz,
en faydalı çocuk gazetesidir.

Alexandre Dumas fils'in meşhur

La Dame aux Camélias'ı ÇIKMIŞTIR

Türkçeye çeviren Mustafa Nihad

Tevzi Merkezi :

REMZİ KİTABEVİ

93, Ankara caddesi, 93

TÜKİYEDE

En ziyade muvaffak olan, yalnız

H A S A N

İTRİYATIDIR

**Yüksek evsafa malik mevadı iptidaiye ile yapılmıştır.
Rekabet edilemeyecek derecede ucuzdur.**

90 DERECE

Hasan Kolonya

ve

Lüsyonları

Kremleri

Biryantinleri

Ruj ve Alıkları

**Sabunları, Pudraları, Çiçek ve Gülsuları, Tırnak cilâ-
ları, Dantos diş macunu, Hasan traş bıçakları ve traş
sabun ve pudraları.. Her birerleri bir bediayı sanattır.**